



Kępna

Dzielnice: Praga Północ

Osiedla: Stara Praga

Atrybuty: Nazwy własne

Rok utworzenia nazwy: 1775

Opis

Nazwa związana z bliskim położeniem Kępy Półkowskiej na Wiśle (przy prawym brzegu rzeki, powyżej Nowego Miasta), gdzie izolowano chorych na dżumę a także wykonywano karę śmierci przez powieszenie. Być może właśnie z tego miejsca w XVIII w. istniała jakaś przeprawa, bowiem już w pierwszym dziesięcioleciu XIX w. wyspa na skutek zmiany nurtu rzeki stała się częścią stałego lądu i dziś stanowi część terenów Ogrodu Zoologicznego.

Do 1954.04.12 taką samą nazwę nosiła dzisiejsza ul. Radłowska.

Ciekawostki

Stanowiła jedną z głównych ulic Skaryszewa, przed 1790 znana jako Rynek Słodowy. Ciągnęła się wtedy między Wisłą a Targową. Tam, gdzie jest teraz Port Praski, na jej południowej stronie, istniał rynek jurydyki Skaryszew. W 1792 stały tu 13 drewniane domy, stara chata i 6 placów ogrodzonych, choć już 4 lata później domów było ok. 30. W latach 1791-1808 ulica nosiła nazwę Słodowa. W 1807 wyburzono wszelkie zabudowania na przedpolu fortowym, przez co ulica praktycznie przestała istnieć, aż do 1817, kiedy plan regulacji Pragi Jakuba Kubickiego zakładał wrócenie biegu ulicy, roboczo zwanej Karna. Jedyne zabudowania związane były z targami końskimi. Od 1864 nosi dzisiejszą nazwę. W 1870-3 rozparcelowano tereny wzdłuż ulicy, które należały do Izaaka Heissa, Estery Złotej Heiss i Marii Mańczyk. W XIX w., wraz z kładką przez łachę wiślaną, tworzyła drogę do Saskiej Kępy. Pod koniec XIX w. ulicę uregulowano do dzisiejszego wyglądu, większość mieszkańców stanowili Żydzi. Na pocz. XX w. była to bogatsza ulica, przy której mieszkali Przedpełscy, Cukierbaumowie, Beniamin Biedrzycki (słynny spedytor). W 1910-1 ulicę wybrukowano i zainstalowano latarnie gazowe, które w okresie międzywojennym zastąpiono elektrycznymi pastorałkami. W 1900-10 na ulicy zainstalowano specjalne bariery ułatwiające kontrolę sanitarną bydła z targu. Pastorały usunięto w 1979.

Stan obecny:

~ Budynek Kasy Targowej. Pierwotny budynek powstał ok. 1930, został rozbudowany w 1934-5. Mieściły się tu siedziby spółek Bank Handlu i Przemysłu Mięsnego, firmy Zambrzuski i Karasewicz, Bracia Gujscy...

Tablica ku czci rozstrzelanych 60 więźniów Pawiaka 12.09.1943. Na murze dziury po kulach. Relikty ogrodzenia Giełdy Mięsnej. Ostał się na długości ok. 25 metrów.

Nr 2: Kamienica Jana Eitnera. Powstała po 1891 jako dwupiętrowa, w 1907-8 nadbudowana o kolejne dwie kondygnacje. Na fasadzie wschodniej widać krzyż ułożony z wysuniętych cegieł. W kamienicy mieścił się w okresie międzywojennym sklep spożywczy i kolonialny Janiny Piaseckiej. W 1985-6 podczas remontu dobudowano piętro.

~ Nr 2a: Kamienica. Do kamienicy doczepiony był drewniak. Oba budynki rozebrano po wojnie.

Nr 3, 5, 7: Przed 1914 pusta posesja należała do Towarzystwa Osad Rolnych. Po I wojnie właścicielem zostało Koło Prażan, które zbudowało tu niewielki i skromny Sierociniec“.

Nr 4: Kamienica Henryka Kocha. Powstała w 1892-3 jako dom dwupiętrowy. W 1910-1 przebudowano oficynę wschodnią. W 1971 przeprowadzono remont kamienicy, ale z pierwotnego wystroju zachował się tylko gzyms kordonowy nad parterem. Są też 2 pary kulistych odbojów.

Kapliczka. Wystawiona prawdopodobnie ok. 1940-4, na murowanym cokole, przeszklona z daszkiem namiotowym i krzyżem. Wewnątrz figura Chrystusa Miłosiernego, a przed cokołem obraz Matki Boskiej.

Nr 6: Kamienica Teodora Szwerina. Powstała ok. 1910 z 3 piętrami. Drewniane wrota oryginalne. W podwórzu wolno stojąca kapliczka - wysoka figura Matki Boskiej w niebieskim płaszczu ustawiona na cokole.

Nr 8: Kamienica Mendla Warszawiaka. Powstała ok. 1901-2 jako dom dwupiętrowy. Kolejni właściciele, Zwoleńscy, nadbudowali kamienicę o piętro w 1927, co upamiętniają metalowe cyfry koło okna. W bramie odboje rurowe przy wlocie, a przy wylocie głazy pełniące rolę odbojów.

Kapliczka. Stoi na środku skwerku w podwórzu. Wewnątrz figura Matki Boskiej z krzyżem w zwieńczeniu

Nr 9: Kamienica Cukierbauma (drugi adres Jagiellońska 12).

Nr 10: Kamienica Wolfa Welta (drugi adres Targowa 41)

Nr 11: Składy Domu Handlowo-Ekspedycyjnego Beniamin Biedrzycki i S-ka. Powstały ok. 1920 dla jednej z największych firm spedycyjnych z biurami w Śródmieściu. Parterowe skrzydło zachodnie rozebrano po wojnie.

Nr 13: Kamienica Marii Mańczyk. Powstała zaraz przed 1900. Kolejnymi właścicielami byli Eifram i Łaja Szejnberg, którzy w 1938-9 podwyższyli kamienicę o 2 pietra wg proj. Maksymiliana Kona. W kamienicy mieścił się w okresie międzywojennym sklep spożywczy i kolonialny Ignacego Frączkowskiego.

Nr 15: Kamienica Manitiusa. Powstała ok. 1900 dla kowala Ludwika Manitiusa, o zawodzie właściciela świadczą młoty i obcęgi w dekoracji nad gzymsem, a o właścicielu litery LM splecione w wieńcu pod pilastrami. Zachowała się reprezentacyjna klatka schodowa, pozostałości witraży.

Nr 17: Kamienica Tomasza Trzcńskiego (drugi adres Targowa 43).

Nr 17a: Kamienica Tomasza Trzcńskiego. Kamienica została zbudowana przed 1914, podobno na pozostałościach budynku murowanego z 1880.

Gimnazjum im. Zofii Łabusiewicz. Szkołę Założyła Zofia Łabusiewicz w 1898 na Targowej 45, potem Kłopotowskiego 36, Okrzei 26 (od 1907) i od 1915 tutaj. Kiedy zginęła 19.11.1920 pod tramwajem, jej rolę przejęły siostry: Eliza Majewska i Jadwiga Socharska. W 1932 szkoła otrzymała pełne prawa gimnazjum, a od 1934 patronkę. W czasie okupacji w szkole prowadzono tajne komplety. Szkoła została zamknięta w 1948.

Data nadania nazwy: rok 1775.
